

Kvinnans plats inom islam

Kvinnorna har underordnad ställning i det saudiska samhället

Economic World Forum placerade år 2009 i sin rapport om klyftor mellan könen Saudiarabien på plats 130 av 134, som enda land med noll poäng ifråga om politiska rättigheter. Dess kvinnor lyder under den patriarkala *sharia*-lagstiftningen, vilket innebär betydande restriktioner:

- De får inte köra bil.
- De måste alla ha en manlig förmyndare som beviljar tillstånd för giftermål, uppvakning och öppnande av bankkonto.
- Den saudiska aktivisten Wajeha Al-Huwaider håller med om att flertalet saudiska män är omtänksamma, men "på samma sätt som gentemot handikappade eller djur. Välviljan har sin grund i medlidande och

brist på respekt". Hon liknar manligt förmyndarskap vid slaveri.

- Kvinnor som beträder sjukhus utan förmyndare föranleder polisingripande. *Purdah*-lagar kräver att kvinnor undviker män och bär nästintill heltäckande kläder. Enligt dessa lagar kan kvinnor anklagas för prostitution om de träffar någon annan man än sin egen make.
- Kvinnor måste använda separata ingångar till företag som exempelvis banker.
- Kvinnor får ha förvärvsarbete endast efter tillstånd från sina förmyndare och på villkor att detta inte inkräktar på deras hushållsplikter.
- Kvinnor har sällan något att säga till om när det gäller äktenskap. Vem de ska gifta sig med beslutas av brudens far och den blivande maken. Saudiska män är polygama och får ha upp till fyra hustrur, men kvinnan tillåts ha endast en make.
- Kvinnor kan skuldbeläggas

för sexualbrott som de utsatts för. I vissa fall straffas offer för sexuella övergrepp med hänvisning till *khalwa*, d.v.s. att de före övergreppet befunnit sig i enrum tillsammans med en icke-besläktad man. I rättsfallet med våldtäkten på en flicka i Qatif dömdes det 18-åriga offret för kidnappning och gruppvåldtäkt till sex månaders fängelse och 200 piskrapp av en saudisk domstol. Och år 2009 rapporterade *Saudi Gazette* att en 23-årig ogift kvinna dömts till ett års fängelse och 100 piskrapp för äktenskapsbrott. Kvinnan hade utsatts för gruppvåldtäkt, blivit gravid och gjort ett misslyckat abortförsök. Prygelstraffet uppsköts till efter förlossningen.

- Begreppet *namus*, ungefärligen "heder", tillåter män att straffa och t.o.m. mörda sina döttrar eller hustrur för vad man i [västvärlden] skulle betrakta som harmlösa handlingar. År 2007 rapporterade londontidningen *Daily Mail* att en ung kvinna mördats av sin far för att hon "chattat" med en man på Facebook. Hedermord utförda av muslimska invandrare har förekommit i såväl Europa som Amerika.

– Utdrag ur *Corrections to Islam-Biased Content in Florida's K-12 Textbooks, Teacher's Guide*, William M. Korach II & dr. William A. Saxton, febr. 2012

En gåva till det muslimska brudparet

En bästsäljande äktenskapsvägledning för muslimska par, publicerad i Toronto, Kanada, förklarar hur en man i enlighet med muslimsk lag bör slå och hålla ordning på sin hustru. I boken *A Gift for the Muslim Couple* konstaterar författaren, Hazrat Maulana Ali Thanvi: "Det kan bli nödvändigt att tygla henne [hustrun] med kraft eller t.o.m. hota henne."

En make kan förbjuda sin hustru att lämna "hans hus utan hans tillåtelse" eller kräva att hon "tillfredsställer hans begär". Om hon är olydig, får han tillrättvisa henne, "slå med hand eller käpp", förvägra henne pengar eller "dra [henne] i oronen".

– *Toronto Sun*, 23 mars 2012

En f.d. muslim minns sin barndom

Som litet barn på 1950-talet... minns jag att jag gick i palestinsk förskola/ kindergården och att ordet "jude" gav

mig skräck och fasa ända in i själen. En jude framställdes som en undermänniska, en hund, en ond främmande varelse från yttre rymden i färd med att ödelägga världen. Judar, sades det, saknade hemvist, eftersom de blivit förbannade av Gud, och islams viktigaste uppgift var att göra sig av med judarna...

Jag kände alltid att islams gud var arg på oss och att vi levde under ständigt hot om helvetet. Vi samtalade aldrig om kärlek. Mycken tid ägnades Muhammeds krig och hur han vann de flesta av dem. Han och hans medhjälpare började krig mot andra stammar från Mecka, dödade dem och plundrade deras karavaner. Detta pågick i 20 år, tills Muhammed vann och Mecka kapitulerade. Som barn var jag förfärad över dessa berättelser...

Min första dag i den katolska skolan berättade nunnorna för min mor [som nyligen blivit änka] att de bad för henne. Denna dag var väldigt fridfull och för första gången på länge kände jag kärlek mellan människor. Det var en annorlunda kärlek, en fridsam sorts kärlek som inte kräver något i gengäld.

– Nonie Darwish: "Rejecting Martyrdom", *www.aish.com*, 18 mars 2012

En domares varning till kvinnorna

Jag bejakar inte beteckningen "den arabiska våren". Att störta diktaturer är inte tillräckligt.

... [I] Egypten talar många politiska aktörer om att återvända till islamsk lagstiftning, något som kan medföra en tillbakagång när det gäller kvinnors och

flickors rättigheter, i likhet med vad vi fick se 1979 i Iran.

... Fastän 1979 års revolution i Iran ofta kallas en islamsk revolution, borde den snarare betraktas som en människors revolution mot kvinnorna...

När jag första gången läste den islamiska brottsbalk som infördes efter revolutionen, kunde jag inte tro mina egna ögon. Dokumentets upphovsmän hade i själva verket fört oss 1.400 år tillbaka i tiden.

Före revolutionen var jag fungerande domare. När revolutionen bröt ut, stod jag inledningsvis på revolutionärernas sida och delade deras ideal. Jag blev bestört när revolutionärerna beslutade att kvinnor inte längre kunde inneha ämbeten som mitt. Jag degraderades till sekreterare, samtidigt som många av mina manliga och mindre kvalificerade kolleger utnämndes till domare...

[Den] lag som idag tillämpas i Iran betraktar inte kvinnor som fullvärdiga människor. Den tillskriver kvinnan halva mannens värde. Ett exempel: två kvinnors vittnesmål inför domstol väger tillsammans lika tungt som en enda mans vittnesmål. En man kan gifta sig med fyra kvinnor och skilja sig från sin hustru efter eget gottfinnande, men för en kvinna kan det vara mycket svårt att ta initiativ till skilsmässa. En gift kvinna behöver t.o.m. sin makes skriftliga medgivande för att kunna göra en resa...

I 25 års tid har jag lånat min röst åt kampanjer av kvinnorättsförkämpar, advokater och andra aktivister som velat förbjuda kroppsstraff som stening, prygel och att hugga av människors händer...

Jag har tvingats betala ett högt pris för mitt engagemang i kampen för mänskliga rättigheter i Iran och för kvinnors rätt i synnerhet. Jag har levt i påtvingad landsflykt sedan juni 2009. Min make är kvar i Iran, där man fängslat och torterat honom i syfte att få honom att offentligt ta avstånd från mig. Även min syster har arresterats och andra familjemedlemmar utsatts regelbundet för trakasserier och hot.

– Shirin Ebadi, iransk advokat och människorättskämp, tilldelades år 2003 Nobels fredspris. Utdrag ur "A Warning for Women of the Arab Spring", *Wall Street Journal*, 12 mars 2012